

USONA

REVUO

U. S. of N. A.

REVIEW

No. 2

Milwaukee, Wis., U.S.A.

Oktobero, 1949

DEDIĈITA AL INTERNACIA KUNLABORO PER ESPERANTO
DEVOTED TO INTERNATIONAL COOPERATION THROUGH ESPERANTO

WARM RECEPTION TO WORLD ESPERANTISTS IN BOURNEMOUTH, ENGLAND

"Into the world a new sentiment has come"

—the first line of the Esperantists' hymn.

From every land on the surface of the globe where civilized people live 1,600 men and women of all races and creeds joined to sing this hymn in one tongue on Bournemouth Pavilion stage, at the opening of the 34th Universal Esperanto Congress — as reported by the Bournemouth (England) Daily Echo, which also published, during the convention, two columns of news daily in Esperanto under the heading: "Esperanto News Reel."

The brown robed Franciscan monk from Rome and the bearded Argentinian, the sun-tanned olive-skinned Brazilian and the Egyptian with his red fez united with their fellow-Esperantists from other parts of the world, while above them hung a flag with five-pointed green star signifying the five continents.

It was the first time the Congress has been held at a British seaside resort, although it was the fifth time it has been held in England.

And the gathering of the delegates, some of whom have traveled halfway 'round the world to attend the Congress, heard their president, Mr. E. Malmgren, a schoolmaster of Stockholm, Sweden, declare that the international language, Esperanto, is now rapidly encircling the globe.

Mr. J. Chambers, chairman of the local Congress Committee, stated in his address of welcome to the delegates that this year's world congress of Esperantists' could not be held in several countries on the main continent of Europe, who made a bid for it, because of the black political outlook. "England is more or less free," he said. "Bournemouth is now making history and is proud to make this contribution to international friendship."

THE MAYOR'S WELCOME

Red-robed and wearing his chain of office, the Mayor of Bournemouth (Councillor Lieut.-Commander J. H. Turner) spoke slowly to the congress in these words:

"With pride I extend the warmest welcome to Bournemouth on behalf of its people," he said. "We are very proud of our town and it gives us the greatest pride to welcome visitors from all parts of the world."

After paying a compliment to the national costumes of the delegates there was laughter when the Mayor expressed the hope that he had not eclipsed them with his attire.

(Continued on page 8)

ESPERANTOLOGY

We have just received from Denmark the first issue of a scholarly Esperanto magazine entitled "Esperantology." The price of it is only five dollars per copy, and well worth it when one considers that its editors are some of the world's renown scholars in various scientific fields and Liberal Arts.

The chief editor is Dr. Paul Neergaard, of Copenhagen, Denmark, and the editorial committee consists of the following: Prof. Dr. Bjorn Collinder, of Uppsala, Sweden—Prof. Dr. W. E. Collinson, of Liverpool, England—Dr. Kalomano Kalocsay, of Budapest, Hungary—Prof. Naokazu Kawasaki, of Osaka, Japan—Prof. S. La Colla, of Milan, Italy—Dr. Walter Lippmann of New York—Dr. W. J. A. Manders, of Venlo, Netherlands—Prof. Dr. Edmond Privat, of Neuchatel, Switzerland—Prof. Dr. G. John Ramstedt, of Helsinki, Finland—Magistrate Vilho Setälä, of Helsinki, Finland—Prof. G. Waringhien, of Tours, France—and Dr. Eugen Wüster, of Wieselburg, Austria.

AL ESPERANTISTARO TUTMONDA!

Nia eldonejo nun pretigas ADRESARON TUTMONDAN de Esperantistoj, Esperantaj enterprenoj, komercaj aŭ aliaj, k.t.p. Ĝi estos la plej bela kaj plej impona Esperanta adresaro kiam ajn, aŭ de kiu ajn ĝis nun presita.

La eldonota de ni ADRESLIBRO de Esperantistaro tutmonda troviĝos poste en ĉiuj grandaj kaj gravaj bibliotekoj en Ameriko kaj eble ankaŭ en la aliaj partoj de la mondo. La priskribita adresaro estos presita kiel eble plej baldaŭ post ni ricevos la necesan kvanton de nomoj kaj adresoj el ĉiuj landoj.

Ensendu do senprokraste vian nomon, adreson kaj okupon. Informu viajn amikojn, samideanojn kaj konatulojn pri nia granda enterpreno poresperanta, ni petas. Reklamu ĝin laŭpove trans via tuta regiono. Ju pli frue ni ricevos kiel eble plej multe da nomoj kaj adresoj de Esperantistoj ĉiujlandaj des pli frue ni povos eldoni la libron. Skribu tuj al:

Usona Revuo
1018-20 W. Lincoln Ave.
Milwaukee 15, Wis., U.S.A.

Photo by Bournemouth (England) Daily Echo.

The Mayor of Bournemouth, Councillor Lieut.-Commander J. H. Turner, in full civic robes chatting to Esperanto delegates of the World Congress from the Netherlands, Sweden, and Tyrol in their colorful national costumes.

ONE LANGUAGE IS IMPROVING WORLD RELATIONSHIP, SAYS FRENCH ROTARIAN

BOURNEMOUTH, ENGLAND — Rotarian George Warnier, of Paris—one of the 1,600 delegates to the Universal Esperanto Congress—speaking to the Bournemouth Rotary club on the second day of the world conference here, defined the advantages of the universal language to promote international understanding.

"Many people" he said "still doubt the workability of an artificial language, but you will readily agree that 1,600 people coming to Bournemouth from all parts of the world would not spend a whole week discussing all sorts of problems if they did not understand one another."

A LIVING LANGUAGE

Esperanto, he assured, can be learned ten times faster than any of the European languages. It is a living language doing wonders.

"Some of you may ask," the speaker continued, "why it is not taught in all schools. We are quite willing to do so, but it seems the Ministers of Education are not yet in a position to make a decision.

"It would be of immense importance for better understanding if they did."

Bournemouth Rotarians, he suggested, should attend this Esperanto world conference held in their city and see for themselves how well persons of all nationalities understood one another. They could then make a report to the Rotary International headquarters in Chicago. It is a matter of great importance.

IDENTICAL AIMS

Rotarian Tom Warren, welcoming the Esperanto visitors, who included delegates from China, U.S.A., Sweden and other countries said that both their aim and that of Rotary were the same—promotion of better international relations.

ESPERANTO NEWS REEL

Here is one of the series of news in Esperanto for the benefit of those attending the world conference in Bournemouth, as published in the Daily Echo of that city:

To-night's newsreel is taken from events in Dorset (the Tarrant Rushton jet aircraft), Vienna (the United Chief of Staff talks), Ecuador, where supplies have reached the earthquake victims; Warsaw, where the Polish Government has issued a warning to church leaders and Athens (Government troops' attack on rebels).

Last two items deal with the Russian broadcasters' ignoring of the B.B.C. offer to visit London and do an "on the spot" description of the capital, and pugilist Woodcock's departure from hospital.

MONDREKORDO POR NOVA AVIADILLO

Jetaviadilo, dekfoje nutrita dumfluge, kreis novan mondrekordon, restinte en la aero 12 horojn 3 minutojn, kaj pruvis, ke unu benzin-aviadilo povus dumfluge renurti tutan eskadron da batalaviadiloj.

La eksperimento, grava testo pri jetaviadiloj en eventuala milito, finiĝis kiam la piloto Patrick Hornridge alteriĝis tra ŝtormo kaj alpaŝis el sia Gloster-Meteor ĉe Tarrant Rushton en Dorset Li estis stariginta mondrekordon.

Jetaviadiloj normale havas fluglimon de unu horo—Sed naufoje super, kaj unu fojon en, la nuboj super la Insulo Wight la aviadilon de Hornridge renkontis 4-motora Lancaster-bombilo. La jetaviadilo bremse flugadis je 200 mejloj en horo kaj oni alligis al ĝi tubon de la Lancaster

kaj pumpis en ĝin 250 galonojn da benzino. La operacio okazis je alto de 2700 metroj.

La jetaviadilo flugis paralele kun la nutranto sed 3 metrojn sub ĝi. Ciu kontakt-operacio okupis nur 3 minutojn. Kiam la testo estis finita la jetaviadilo estis fluginta 3600 mejlojn kaj uzinta 2511 galonojn da benzino.

USONAJ GVIDANTOJ EN VIENO

La stabo Usona alvenis en Vieno por 24-hora vizito. Ilia ĉefa celo estas fari diskutojn kun la Usona Komandanto en Aŭstrujo, Gen. Keyes.

Gen. Bradley, la Armea Ĉefo diris ĉe la flughaveno ke la delegitaro ne intencas aranĝi diskutojn kun la Aŭstra Registaro.

La komunistoj preparis grandiozan kampanjon kontraŭ la delegitaro. Kontraŭ-usonaj devizoj estis pentritaj per grandaj literoj trans la soseon, kiu kondukas tra Sovet-okupita teritorio el la flughaveno al Vieno.

Unu devizo tekstis, anglalingve: "For Bradley! Nenio estas ĝi tie por vi!"

A WORLD FIGURE

Photo by Bournemouth (England) Daily Echo.

The tall brown-robed Franciscan monk with the skull cap, whom we picture here, is Father M. Caroli, a delegate to the Universal Esperanto Congress from Rome. It was his second visit to England. He attended the Oxford Congress in 1930. Father Caroli conducted mass on Sunday before the opening of the convention at the Church of the Sacred Heart in Bournemouth. Father Caroli has written in Esperanto the biographies of Saint Anthony of Padua, of Saint Francis of Assisi, and translated the Holy Mass and Catholic prayer books into the international language. He has visited Belgium, Switzerland, Finland, Holland, Sweden, and Denmark. And Esperanto, he says, has come in very handy during all his travels.

PROVIZOJ FALIGITAJ AL EKUADORAJ URBETOJ

Al multaj vilaĝoj kaj urbetoj izolitaj per la tertremo oni faligis provizojn kaj nutraĵojn per paraŝutoj.

POLA AVERTO AL LA EKLEZIO

Dekreto minacas mortpunon.

La Pola registaro eldonis dekretan, kiu malpermesas ian ajn religian agadon, kiun ne aprobas la ŝtato. Ĝi donas al la juĝistoj la povon verdikti mortpunon kontraŭ personoj, kiuj iniciatas religiajn perturbojn, kiuj rezultigas morton aŭ vundigon.

La dekretan oni en Pollando ĝenerale interpretas kiel la respondon de la registaro al la pasintmonata Papa ekskomunikada anonco pri la komunistoj. Ĝi validas tuj.

GREKA ATAKO KONTRAŭ 5000 GVERILULOJ

Grekregistaraj fortoj komencis operacion gravan kontraŭ la gveriluloj en la Albana landlimo. La ĉefaj celoj de la atako estas:

(1) Forigi de la landlimteritorio la 5000 komunistojn, kiuj, post forpuŝo en Albanujon pasintan someron, revenis en la altaĵojn de Pindus.

(2) Traŭci la lastan restantan komunismendon le la komunistoj okupintaj la terenon-en Grammos kaj en la Vitsimontaro.

SOVETIO IGNORAS B.B.C. PROPONON

Inviton de la B.B.C. al S-ro Boris Izakow—Moskva radio komentisto—ke li vizitu Londonon por fari surlokan dissendon al Sovetio pri la vivkondiĉoj, la nemita sinjoro ignoris en sia hierara komentario. Aludante la parolon, kiu li faris la antaŭan tagon, kaj kiu inspiris la inviton, li diris:

"Ĝi fidele priskribis la britan ĉefurbon, urbon de luksego kaj paperismo, de palacoj kaj kvartalaĉoj, de milionuloj kaj almozuloj. Ĉi tiu parolo kolerigis la gvidantojn. La B.B.C. furiozis pri tio, kion ĝi nomis 'malica komentario.'

"La B.B.C. laŭdatis la vivkondiĉojn de la laboristaro en Londono. Estas tamen bone konate, ke en la Londonaj kvartalaĉoj la proletaj familioj loĝas en malsekaj domaĉoj kaj pagas al siaj domluantoj kvaronon ĝis triono de la semajna salajro.

"Dekmiloj da Londonanoj eĉ ne havas propran hejmon. Ĉio tio ne ĝenas la B.B.C. kiu asertas, ke la vivkondiĉoj en Londono estas modelaj."

BOKSISTO FORLASAS LA HOSPITALON

Bruce Woodcock la Brita bokscampiono, kiu implikigas en aŭtomobil-akcidento pasintan jaŭdon, forlasis la hospitalon de Doncaster hieraŭ. Oni konsilis al li ripozi hejme dum kelkaj tagoj.

Oni nun diskutos kun si proponitaĵn datojn por la okazonta batalo kun la Usonano Lee Savold por la mondĉampioneco. La batalo origine estis fiksita por Sept. 6.

"I am not an Athenian or a Greek, but a citizen of the world."

—Socrates

"Mi ne estas Athinaiano aŭ Grekano, sed mondĉivitano."

—Socrates

KIO LIGOS LA MONDON? — LA LINGVO INTERNACIA
WHAT WILL UNITE THE WORLD? THE INTERNATIONAL LANGUAGE

The following is a chapter from a modern text book used in all High Schools of Japan, approved by our Military Government. This chapter is the Second Lesson, and consists of three parts, the other two of which have the following headings: The International Red Cross; the Nobel Prize. (Tradukita el mezgrada legolibro de japana novsistema liceo)

En nordo de karpatoj, kiuj de oriento al okcidentanordo trapasas la mezon de Europa kontinento, ĉirkau rivero Vistulo enfluanta en Baltan maron, jen kuŝas verda ebenaĵo vastiĝanta senlime.

Ĉirkau la 10-a jarcento, poloj konstruis reĝolandon sur ĉi tiu riĉa tero. De tiam, dum ĉirkau 1000 jaroj ĉi tiu reĝolando prosperis kaj malprosperis kelkfoje, kaj laŭ la ŝanĝiĝoj kolektiĝis ĉi tie kelkaj gentoj. Ĉe la fino de la 18-a jarcento, kiam la reĝolando disfalis kaj ĝia teritorio estis dividita inter Rusujo, Prusujo kaj Aŭstrujo, en la urboj kaj la vilaĝoj tra la lando loĝis miksite litvoj, judoj, rusoj, ukrainoj, turkoj k.t.p. kun poloj.

Ĉiuj ĉi gentoj havis diferencojn ne nur en fizionomioj, sed en lingvoj, religioj, moroj kaj kutimoj.

Kia afero okazos, se en tia lando naskiĝos homoj kun sentema koro?

Ludoviko L. Zamenhof, naskita en urbo Bjalistok en la fino de 1859, estis unu el tiaj homoj.

Urbo Bjalistok kuŝis en rusa teritorio de la lando kaj en la urbo loĝis de malnova tempo polaj bienhavantoj, germanaj inĝenieroj, judaj komercistoj, kaj ilin regis rusaj registoj.

En la koro de Zamenhof, kiu estis elkreskigita en la manoj de la dolĉkora patrino kaj edukita en tia kredo ke ĉiuj homoj devas esti frataj, jam frue vekiĝis kaj kreskis la amo por homaro.

Tamen la homoj, kiujn li vidis en la urbo ĉiutage, ne estis tiaj kiel "fratoj" reciproke. Ili estis nur fremduloj inter si kiel poloj, rusoj, germanoj, judoj. Kaj plie, malamikaj fremduloj unu la alian.

Neniam ĉesis furiozaj konfliktoj inter ili. La kaŭzoj devenis ĉiam de sensencaj motivoj. Ekzemple, germano kunpuŝiĝas kun polo en homamasigo de bazaro. Pro nur tia kazo komenciĝas konflikto kaj fine, intermiksiĝante, homoj, diverkoloraj vestitaj, kriegante nekomprenablajn lingvojn reciproke, kaŭzas tumulton de frapego kaj piedbatado.

Ĉiam vidante tian scenon, la koro de Zamenhof doloris. Sed ne nur doloris lia koro. Li klopodis esplori la veran kaŭzon de tiuj aferoj. Plie, li alvenis al penso, ke li volas forigi la kaŭzon.

Ĉu la kaŭzoj de melpaco inter la samurbanoj ne devenas de diferencoj de iliaj moroj, kutimoj kaj lingvoj, religioj? En la cerbo de Zamenhof, trovinte ĉi tion, baldaŭ aperis rimedoj forigi la kaŭzojn. "Kiam mi estos matura, mi efektiviĝos ĉi tiujn projektojn."

Sed, laŭ kreskado, liaj diversaj sonĝoj malaperis unu post alia, postlasante nur unu. Nur unu, sola alteniĝis al la fundo de lia koro, kaj ne defalis por ĉiam. Tio estis pri la lingvo neutrala homa.

Lingva diferenco ja estas antaŭ ĉio la plej granda kaŭzo de la malpaco inter fremduloj. Tiel Zamenhof pensis. Oni devas forigi la lingvan diferencon. Se trovigus nur lingvo! Se trovigus nur lingvo, kiu povus esti komprenanta de poloj, rusoj, judoj, germanoj, de ĉiuj!

Estas kredeble ke se venos la epoko kiam tia neŭtrala homa lingvo estos uzata, sur la terĝlobo ĉiuj homoj povos kompreniĝi reciproke kaj malaperos la malamikeco inter gentoj kaj la mondo paciĝos. "Jes, nur ĉi tion mi devas efektiviĝi."

En la liceo, Zamenhof studis diligente diversajn lingvojn. Studante ilin li ekspensis ke li mem elfaru la lingvon, kiu estas senpartia por ĉiuj gentoj kaj kiu estas facile ellernebla por ĉiuj.

Li estis ĉiam la unua el la klasanoj kaj krom lerneja tasko li daŭrigis laboron elfari neŭtralan lingvon. En laboro elfariĝis provizore en 1878, kiam li estis lastjara klasano en la liceo vivo. En la 5-a de decembro de tiu jaro, kelkaj liceanoj kunvenis ĉe Zamenhofa domo kaj festis la naskiĝon de la nova lingvo kaj kantis kanton en la lingvo.

"Malamikeco de la nacioj
 Falu, falu, jam temp' estas!
 La tuta homaro en familio
 Kununuigi sin devas."

Post tio ŝanĝiĝis la situacio kaj Zamenhof pliperfektigi senĉese la lingvon artfaritan de si kaj finfine en Julio de 1887 prezentis ĝin al la mondo en la nomo "Internacia Lingvo". Ĉi tiu estas la lingvo poste nomita "Esperanto".

Post tiam Zamenhof oferis sian tutan vivon por ĉi tiu lingvo, ĝis kiam li mortis en 1917 en Varsovio.

(Fino).

* * *

*Klarigoj:

1. La novsistema liceo japana estas deviga edukado (lernejo) kaj la legolibro estas uzata de liceanoj tutlande.
2. La 2-a leciono "Kio ligos la mondon" konsistas el tri ĉapitroj:
 - a) Geknaba Ruĝa Kruco
 - b) Internacia Lingvo
 - c) Nobelpremio

This Esperanto display of the Interlanguage Foundation at the Y.M.C.A. of Beloit, Wis., has been arranged by the members of the Beloit Esperanto Club, which consists mainly of students who have attended evening classes at Beloit College. Esperanto was first introduced in Beloit by Mr. S. A. Klukowski, who conducted the classes there in 1948 and 1949. Esperanto will be offered in the regular Beloit college curriculum this fall. This more than a century old school of higher learning is the first in the mid-west to offer a full time course in the international language. Dr. Carey Croneis, one of America's leading educators, is President of Beloit College. Dr. Peter F. Smith, Jr., is dean of its Modern Languages department. On the picture (from left to right) are: R. H. Richardson, D. C., president of the Beloit Esperanto club, S. A. Klukowski, lecturer, Robert W. Ginn and Mrs. Robert W. Ginn, who is to teach the Esperanto course now offered.

USONA REVUO

U. S. of N. A. Esperanto Revue
Published monthly by the

Interlanguage Foundation, Inc.

1018-20 W. Lincoln Ave.
Milwaukee 15, Wis., U.S.A.
Phone: ORchard 2-2040, MITchell 5-8477

Monata gazeto internacia de
Interlingva Fondaĵo, (Korporacio)

S. A. Klukowski
Redaktoro — Editor

Dro J. J. Sussmuth
Helpredaktoro — Associate Editor

Membroj de TEJA

Tutmonda Esperanta Journalista Asocio
(Members of the Worldwide Esperanto Journalists
Association)

Yearly subscription\$1.50
Jarabonprezo\$1.50

VIA REDAKTORO

Kelkaj de niaj legantoj postulis aŭ konsilis, ke la redaktoro de ĉi tiu gazeto prezentas al ili sian vizaĝon. Do—kvankam li scias, ke tio ne plibonigos la aspekton de gazeto—jen ĝi estas.

Li devenas el Varsovio Polujo kaj venis Usonon je la fino de 1912. Li edziĝis ĉi tie kaj estas patro de tri filoj, ĉiuj veteranoj de la lasta terura milito; du el ili estas diplomitoj de diversaj universitatoj (en sociaj sciencoj, internaciaj rilatoj kaj ekonomio), kaj la plej juna ankoraŭ estas studento de belartoj.

S. A. Klukowski

Dum multaj jaroj li estis redaktoro de pollingvaj gazetoj kaj eldonisto de sia propra gazeto semajna, kaj ankaŭ pollingva verkisto. Dum kelka tempo li estis fakoficestro landa kaj ŝtata, kaj ankaŭ kondukis financoficejon.

Pri lia poresperanta laboro vi povas juĝi de la tuto de nia gazeto, kaj plu detaloj de la nova eldono de la libreto "Kiu estas kiu inter Esperantistaro usona."

Li loĝas en la bela parto de la urbo Milwaukee nomata "Bajvidajo" (Bay View) apud la lago Michigan.

FELIĈO

Famaĉa kanajlstimulo unufoje plendis al Benjamin Franklin—unu el aŭtoroj—ke la Usona Konstitucio estas mokajo. "Kie estas la tutfeliĉo, kiun ĝi supozis al ni garantii?" li demandis.

"Ĉion kion la Konstitucio garantias, mia amiko, estas la sekvado de feliĉo," li diris. "Vi mem devas ĝin kapti."

—Violet Morgan, en "Reader's Scope."

HAPPINESS

A notorious rabble-rouser once complained to Benjamin Franklin that the Constitution of the United States was a mockery. "Where is all the happiness it is supposed to guarantee us?" he demanded.

"All the Constitution guarantees, my friend, is the pursuit of happiness," he said. "You have to catch up with it yourself."

—Violet Morgan, in Reader's Scope.

INTERNE KAJ EKSTERE

D-RO EDMOND PRIVAT

Rimarkoj de redakcio: La sekvantaj elĉerpajoj de artikolo de unu el niaj plej eminentaj Esperantistoj, aperinta en la Pola Esperantisto de Septembro, 1913—estas tiom oportuna nun, kiel dum la tempo ĝi estis originale skribita. La estimeginda aŭtoro de suba artikolo prezentas multajn gravajn demandojn. Respondojn al ili oni povas facile trovi en artikolo "Kial la Esperanta movado stagnas . . ." sur 2-a paĝo de N-ro 1-a de Usona Revuo. Speciale pri la kondiĉoj ekzistantaj ĝis nun en Usono rilate al nia movado; kondiĉoj, kiujn ni jam de longe, kaj nun pli vigle, penadas forigi por la bono de nia granda afero.

Double devas esti nia laborado por Esperanto; interna kaj ekstera. La dua ne povas esti bona sen la unua. La unua riĉigas la duan kaj ĝin valorigas.

En la nuna tempo estas neeble, kaj ankaŭ neefike, se ĝi estus iel eble, propagandi Esperanton kiel teoriant proponaĵon. La mondo postulas faktojn kaj faktojn ni devas montri al ĝi. Jam tio postulas de ni, ke ni konu niajn valorajn faktojn, tio estas, ke ni pli bone informigu mem pri . . . nia movado, pri la uzado de la lingvo, pri ĝia praktika servado kaj ĝia viva literaturo. Jen interna laborado.

Bone informigante mem, ni devas saĝe kaj efike informadi la neesperantistojn, kaj uzi taŭgajn okazojn por instrui la publikon.

Estas nedubbele, ke la publiko ĝenerale tute nescias pri la vera vivo de Esperanto kaj ricevas grandan surprizon aŭdante pri la nombro de niaj gazetoj, pri la statistiko de novaj libroj, k t. p. Ankoraŭ pli miras la homoj, kiam oni klarigas al ili kiamaniere Esperanto fariĝas vivanta lingvo, kiel ĝi havas specialan spiriton, kiel tiu spirito ebligas kreigon de originala literaturo k t. p. Grandan surprizon, grandan miron, iom post iom sekvas intereso kaj admiro, dum forflugis unu post la aliaj, la klasikaj antaŭjuĝoj kontraŭ Esperanto.

Tute nesufiĉa estas tia informado de la publiko, ĉar ankoraŭ ofte tro nesufiĉa estas la informigado de la esperantistoj mem. Kiom da ili abonas kaj legas fremdajn esperantajn gazetojn? Kiom da ili uzas mem Esperanton por krei al si rilatojn eksterlande? Kiom da ili aliĝas U. E. A. (aŭ Universala Ligo?-red-o). Kiom da ili interesigas aŭ eĉ helpas je la laboro de la loka U. E. A. delegito? Kiom da ili studas la historion de Esperanto kaj legas la novajn kaj malnovajn gravajn esperantajn verkojn? Pli vigla devus esti tiu interna vivado por prepari vere efikan eksteran laboron. Propagando devas ankaŭ esti interna kaj ne nur por ni mem ni devas kontentigi, sed por samlokaj esperantistoj. Ilin ni devus pli kuraĝigi, intersi, instrui, helpi por sama informigado kaj instigi al plia legado. Je kio do utilas grupaj kunvenoj, se ne al tio ĉi?

Ĉu ne estus eble, ke iu samideano pli informata kaj pli agema organizu ian rondon, ĉe kiu li raportos pri gravaj novaĵoj, pri ĉefaj libroj k t. p. kaj laŭeble ankaŭ pruntedonu dokumentojn aŭ gazetojn? Ĉu ne estus eble havi ankaŭ iajn kursojn pri esperanta historio kaj literaturo? En ĉiu loko ja estas iu samideano, kiu povus plej utile tiel helpi la ceterajn.

NIA PREZIDANTO

D-ro Leono A. Nowak

Ĉi tie ni prezentas nian ŝatatan prezidanton d-ron Leon A. Nowak. Kvankam li mem ankoraŭ ne estas sperta Esperantisto, tamen li estas vera amiko kaj entuziazmulo por nia movado. Li ne nur helpis finance plifortigi la Interlingvan Fondaĵon, kiu estas senprofita eduka, kultura, propaganda, poresperanta korporacio,—gvidata sub la leĝoj de nia ŝtato kaj lando,—sed li oferis sian duetaĝan konstruaĵon ĉe 1018-20 W. Lincoln Avenue en Milwaukee, Wis., Usono, por konduki nian grandkalan poresperantan laboron en Ameriko. La konstruaĵo—kiel ni jam menciis en unua eldono de nia Usona Revuo—enhavas oficejojn de "Esperanto Interlanguage Foundation, Inc." de Esperanto Instituto de Ameriko, kiu kondukas esperantan lernejon, kaj krom tio enhavas modernan presejneldonejon kie oni povas presigi malgrandan vizit-aŭ-negockarton kaj ankaŭ belegajn diverskolorajn folietojn, afiŝojn aŭ librojn.

Ne nur Esperantistaro Usona aŭ Amerika sed tutmonda povas esti fiera de nia esperanta enterpreno. En la tuta historio de nia movado en Ameriko neniu neniam entreprenis tian granaskalan esperantan enterprenon kiel nia Fondaĵo, dank' al nia prezidanto D-ro Nowak instigita de nia redaktoro, kiu estas fondinto kaj ĉefdirektoro de tiu grava kaj grandkala enterpreno. D-ro Nowak estas diplomiganto de universitato Marquette, ŝtatoficisto kaj membro de polica kaj fajra komisaro de la urbo Milwaukee. Li kondukas sian oficejon en sia propra alia domo ĉe 14-a kaj Mitchell stratoj. Lia bela loĝejo troviĝas ĉe angulo de 11-a kaj Holt stratoj.

Per tia ĉiutaga komunikado kun eksterlanduloj kaj partoprenado en la vigla internacia vivado, oni nepre akiras ne nur novan entuziasmon por propagando, sed ricecon da impresoj kaj spertoj, kiu donas al tiu ekstera tasko multe pli valoran kaj efikan influon.

Tiun rezulton ni atingas kaj ni pli-gravigos ĉiam pli kaj pli zorgante ambaŭ la internan kaj la eksteran flankojn de nia laborado kaj riĉigante per unu la alian. Nenio estas pli bela, ol tiu internacia kunlaborado trans montoj kaj oceanoj por ricevi kaj doni helpon, lernon kaj instruon.

LA KOOPERATIVA MOVAOD EN ISLANDO

D-RO A. MILDWURF

Reykjavik, Islando—Unu el la ĉefaj kaŭzoj de la islanda sukceso kiel nacio kuŝas en la kooperativaj societoj. La plej granda kooperativo en la lando havas membrojn de ĉiu nivelo de la socia ŝtupetaro, de la laboristoj ĝis la juĝistoj de la superega juĝejo.

Islanda kooperativo diferencas unike de tiuj de aliaj landoj pro tio, ke en ĝi la konsumanto kaj la produktanto estas unuigitaj en unu sola societo, tiel eliminante la kutiman froton, kiu rezultas el la diferenco en intereso, kie aĉetaj, produktantaj kaj vendantaj kooperativoj estas aparte tenataj.

Islanda kooperativa societo aĉetas ĉiujn varojn, kiuj estas necesaj en la distrikto, por konsumado kaj fabrikado kaj poste vendas ilin kontante, se eble. En multaj aferoj la aĉetado estas portataj en la libroj ĝis la produktoj de farmuloj kaj de la malgrandaj fiŝkompanioj estas pretaj por la merkato, kio povas signifi kiel etendiĝo de kredito de 6 monatoj ĝis unu jaro.

Kvardekseks islandaj kooperativoj estas kombinitaj en federacion, kaj unu el ĉiuj naŭ Islandanoj estas membro de iu kooperativo. Nature ne estas necese ke pli ol unu persono en ĉiu familio membrigu.

THE COOPERATIVE MOVEMENT IN ICELAND

BY DR. A. MILDWURF

Reykjavik, Iceland—One of the main causes of Iceland's success as a nation lies in the cooperative activities. The largest cooperative in the country has members from every level of the social ladder, from the laborers to the judges of the supreme court.

An Icelandic cooperative differs uniquely from that of other countries in that in it the consumer and the producer are united in one single society, thus eliminating the usual friction which results from the difference in interest where buying, producing and selling cooperatives are kept separate.

An Icelandic cooperative society buys all goods which are necessary in the district for consumption and manufacture and afterwards sells them on account, if possible. In many cases the purchases are carried on the books until the products of the farmers and of the small fish companies are ready for the market, which can mean a prolongation of credit for six months to a year.

Forty-six Icelandic cooperatives are combined in a federation, and one of each nine Icelanders is a member of some cooperative. Naturally it is not necessary for more than one person in each family to be a member.

VALORA LETERO DE STATSEKRETARIO

Nia amiko kaj najbaro

Hon. Fred R. Zimmerman

Kara Sinjoro Klukowski:

Jam de multaj jaroj, kiam mi ekinteresigis pri Esperanto en Usono kaj Eŭropo mi renkontis multajn kiuj estas tiel entuziazmaj pri la Lingvo Internacia kiel vi kaj mi.

En Hispanujo kaj Portugalujo mi renkontis homojn kiuj estis entuziazmaj kaj esperas ke iam Esperanto fariĝos la universala dua lingvo por ĉiuj popoloj de la mondo.

Kun bondeziroj mi estas

vere la via,

Fred R. Zimmerman
Statsekretario

A LETTER FROM OUR STATE SECRETARY

Mr. S. Klukowski
Editor, "Usona Revuo"
1018 Lincoln Avenue
Milwaukee, Wisconsin

Dear Mr. Klukowski:

It has been many years since my first interest in Esperanto and both in this country and in Europe, I have met many people who are as enthusiastic about the international language as you and I can be.

In Spain, and in Portugal, I met people who were enthusiasts and I am hopeful that some day Esperanto may become a universal second language for all of the people of the world.

With good wishes, I am

Yours very truly,
Fred R. Zimmerman
Secretary of State

Timo je Nova Milito Malaperas

Jen estas la opinio de D-ro J. Martin Klotsche, prezidanto de la Stata Instruista Kolegio de Milwaukee kiu ĵus revenis de vizito tra pluraj Eŭropaj landoj, laŭ raporto en la Milwaukee tagjurnaloj.

Li prezidis ĉe la Instituto de Mondaferejoj de Genevo, kie liaj personaj observoj estis subtenataj per la opinioj de 40 personoj el 17 landoj, kiuj ĉeestis la kunvenon.

D-ro Klotsche ne kredas ke Usono povos fini sian eksterlandan helpon je 1952, kiel nun proponata, sen serioza domaĝo al la celo de tiu programo.

Unuigita Germanujo estos necesa por paca rekonstruo de Eŭropo, sed, li diras, multaj Eŭropanoj, kiuj samopinias, ne scias kiel tio estos atingita. La ĉefa espero estas ke forta kaj pacienca sintenado le Usono finfine alportos plenan rekonstruon sen milito.

Rimarko de'l Redaktoro: Se la nova Kunveno de Eŭropaj Nacioj en Strassbourg adoptus Esperanton por siaj diskutoj kaj kontraktoj, granda paŝo antaŭen estus atingata por fonda de Unuigitaj Statoj de Eŭropo per la forigo de rivaleco de naciaj lingvoj.

ĈU VERE?

Certa fabriko de skribmaŝinoj uzas reklamiron por ĝia produkto, ke ĝi "rapidegas la mondkomercon."

Ni estas pretaj konsenti kun tiu kompanio, se nur ĝia skribmaŝino havas la internacian klavaron kaj estus uzata por komerckorespondo en la lingvo internacia.

Fear of New War Wanes

This is the opinion of Dr. J. Martin Klotsche, President of Milwaukee State Teachers College, who has just returned from a visit through many European countries, according to a report in the Milwaukee daily press.

He presided at the Institute of World Affairs in Geneva, where his personal observations were supplemented by the views of 40 persons from 17 countries, who attended the institute.

Dr. Klotsche does not believe that the U.S.A. can end its foreign aid program by 1952, as now planned, without serious damage to the goal of that program.

A united Germany will be necessary for a peaceful recovery of Europe, but, he says, many Europeans, who share that view, do not know how it will be accomplished. The principle hope is that a firm and patient attitude by the U.S.A. will ultimately bring complete reconstruction without war.

Editor's Note: If the new Assembly of European Nations in Strassbourg would adopt Esperanto as their language for debates and treaties a great step forward for a United States of Europe would be accomplished by the elimination of national language rivalries.

DOES IT — REALLY?

A typewriter company uses a slogan for its products saying that it "Speeds the world's business."

We are inclined to agree that it does, providing that the typewriter has the international keyboard, and is used for business correspondence in the international language.

EN CENTJARA DATROVENO DE MORTO DE F. CHOPIN

LA POLA MUZIKA GENIULO KIES
NOMO PRONONCAS FRIDERIK
SOPEN VIVIS EN LA JAROJ
1810-1849

La 16-an de oktobro nunjare pasos cent jaroj depost la morto de la plej fama, pola muzika geniulo, konata kaj ludata sur la tuta terglobo.

Friderik Chopin, malgraŭ sia france sonata nomo, estis Polo, naskita proksime al Varsava en Żelazowa Wola en la jaro 1810. Gaja, simpatia, sprita, humorplena knabo, "Fric" estis fiero kaj feliĉo de la tuta familio. Li montris tre frue grandan kajablecon en ĉiuj lernobjektoj k precipe eksterordinaran talenton en muziko.

Tre frue li komencis komponi k unuapase li obeis la postulojn eldiratajn de siaj instruistoj, Elsner k Witkiewicz, celantajn krei la nacian muzikon. La polonezoj k mazurkoj respegulas la inspiroplenan transformadon de popola muziko en geniajn perlojn de neaŭdita ĝis tiam belsoneco.

* * *

Depost la jaro 1829 komenciĝas jam la publikaj koncertoj de Chopin en Vieno k en la jaro 1830 li forlasis Polujon por ĉiam—en la antaŭtagoj de nacia insurekcio kontraŭ la rusa perforto k okupacio.

En Parizo li konatigis kun tiaj ĉef-famuloj kiel Liszt, Mendelssohn k multaj aliaj. La ludmanieron de Chopin adoris, admiris, k laŭdegis ĉiuj kritikistoj k muzikistoj.

La virinoj ĝis tiam ludis en lia vivo ne tro gravan rolon. Venis ja fine konata literaturistino George Sand (Aurore Dudevant), kiu emociĝe, sed ankaŭ detrueme influis la vivon de Chopin—k eble eĉ kaŭzis lian brustmalsanecon, kiu devigis lin translokiĝi por kelka tempo (kvar monatoj) en 1838 sur insulon Majorca.

Dum liaj sukcesplenaj jaroj, same kiel dum lia suferado pro malsaneco, sentis tamen Chopin ian sopiron je sia hejmlando, por kiu li serĉis esprimon en la muziko: en mazurkoj, baladoj, nokturnoj, etudoj. Kiam lia sano plibonigis, revenis Chopin Parizon, kie li donis sian lastan sukcesplenan koncerton tie.

Pro la februara revolucio le 1848, Chopin forlasis Parizon k forveturis Anglujon. Tie sekvis denove vico da koncertoj en Londono k en diversaj urboj de Skotlando. Sed la angla klimato ne estis favora por lia sano, kiu pli kaj pli malboniĝis. En januaro 1849 Chopin revenis Parizon, sed tiuj 9 monatoj estis nur velkiĝo de la altensvebema floro. La 16-an de oktobro 1849 lia animo forlasis la vanigantan korpon, la koro de granda revelacia novvoĵulo ĉesis bati . . . La ĉerkon oni enterigis en la tombejo Père Lachaise.

* * *

KION SIGNIFAS LA NOMO DE CHOPIN EN LA MUZIKO

En la historia disvolvigo de muziko enkondukis Chopin en la estrantan klasikan manieron vivigan spiroblon antaŭ ĉio per la uzo de novaj, neatendataj, refreŝigaj t.n. "modulaĵoj" k harmoniaj turnoj, de novaj kreipovaj k inspirigaj elementoj, per kiuj li multe antaŭenigis kompare kun sia epoko k pro tio influis nedubele la postvenintajn geniulojn de la XIX jarcento, ne esceptante la ger-

manan Wagner, la rusan Skrijabin k la ĉehan Smetana. Oni povas eĉ plien sekvi tiun influon ĝis la moderna t.n. "atona" muziko. La kristaloj de ĉieldolĉa harmonio de Chopin disŝutitaj tra ĉiuj liaj komponaĵoj mirigas, frapas nian atenton, subigas ĉies koron k elvokas neordinaran ĝuon kaj beatecon.

Sur la muzika firmamento ekbrilis Chopin kiel blindiga meteoro k per sia postbrilo li lumigas la vojon por ĉiuj, kiuj volas ekkoni la plej altrangan el la artoj k servigi sian talenton al vera k pura belo. Pro tio, kvankam Chopin devenas el pola nacio, malgraŭ lia france sonata nomo, li apartenas al la tuta mondo.

POSTMORTA REMEMORO

Granda perdo tuŝis polan esperantistaron pro la subita morto de unu el la tre valoraj kaj laboremaj propagandistoj de Esperanto. La 6.VIII.1949 mortis pro subita koratako nia karmemora Samideano.

Dro Romuald SOŁONIEWICZ,
kuvacisto en Zgierz.

La mortinto naskiĝis la 7.II.1893 en Pinsk/tiama resu gubernio/. Kiel gimnaziano kaj progresema junulo li esperantigis en la jaro 1910 kaj depost tiu tempo li senĉese laboris por Esperanto, ŭar ŭi tiu granda ideo de unu komuna lingvo ŭiam okupis lian senteman kaj noblan koron.

Dum medicinaj studoj li gvidis en Kaŭkazo esperantaj kursojn /1912-1917/ kaj tie li interkonatigis kun sia lernantino, venonta edzino—Maria Waleria KUNC, kiu estis lia vera kunulino dum lia tuta vivo, subtenante lin ŭiam en lia poresperanta laboro.

Dro Romuald SOŁONIEWICZ partoprenis en multaj esperantaj kongresoj, landaj kaj universalaĵ, kaj ĉiam kune kun sia edzino. Kiel kuracisto li kunlaboris en TEKA /Tutmonda Esperanta Kuracista Asocio/ kaj en la jaro 1928 li subskribis alvokon al ĉiuj kuracistoj, farmacistoj kaj studentoj de ambaŭ fakultatoj, volontigante ilin al agiĝo.

En la jaro 1937—dum la jubilea kongreso en Varsovio—li ricevis kiel veterano de esperanta agado arĝentan steletinsignon por memoro. En postmilitaj tempoj li ankaŭ tre vige laboris sur la tereno de Łódź kaj estis delegito de U.E.A. en Zgierz. Li estis ankaŭ aktiva membro de UNIVERSALA LIGO /n-ro 5308/ kaj tre diligenta leganto de "La Praktiko."

En la jaro 1947 li estis prezidanto de Asocio de Esperantistoj en Pollando—Grupo Łódź. En sia urbo Zgierz li gvidis esperantaj kursojn en tieaj lernejoj kun bona rezulto. Ĝis la lasta vivmomento li estis vigla kaj fervora esperantisto, okupiĝante ĉiam pri niaj aferoj. Bedaŭrinde—la senkompata morto forrabis Lin neatendite el inter ni kaj profundigis la polan esperantistaron, kaj precipe Lian Familion, en dolorigan funebnon.

Dormu trankvile kara Samideano

Kaj Vi, estimataj Familianoj, kiuj promesis daŭrigi Lian poresperantan laboron, akceptu de la tuta esperantistaro profundsentan kondolencan.

M.S.

LEGU LA BIBLION, SED EN ESPERANTO

Jen, traŝagante hazarde mian Biblion, nature en Esperanto, mi vidas en Readmono 14-11:

"Ĉian birdon puran vi povas manĝi, sed ĉi tiuj el ili ne manĝu: la aglon, la pelikanon, k la perknopteron . . ." La aglon k la pelikanon mi konas, sed la perknoptero ne; kio estas ĝi?

Mi profitas mian poliglotismon por trarigardi alilingvaj tradukojn de la Biblio k en similaj paraĝrafoj, por perknoptero mi trovas:

anglegier eagle,
franceplongeon,
germaneStorch,
hispanecalamon,
italepica,
portugaleabutre,
k. t. p., k. t. p.

Tia rezultato pli kaj pli min konfuzas. Unue, ĉi tiu birdoj ne estas interkorespondaj unu kun alia; due neniu el ili estas perknoptero, aŭ neniu el ili sonas al ĝi. Kiu eraras? Mi trarigardis la plurvoluman, seriozan verkon de Lee Peters "Check List of Birds of the World" aŭ Kontrolita listo de birdoj de la mondo, en nia lingvo, k tie mi trovas efektive ke ekzistas birdo el la fakordo, akcipitrida familio, genro Neofrono k de Arabio k Egiptujo. Zamenhof estis speco kerknoptra, kiu trafugas la ĉielojn kaj neniu tradukinto konis tiun birdon ĉar ĝi vivas en aliaj landoj.

Sed, la Biblio devas esti tre akurate tradukata; la eraroj estas gravaj, k ĉi tie eraras la tradukojn angla, franca, germana, hispana, itala k portugala, k la tradukistoj, ne la Biblio, deklaras abomenajn por la tradukintoj. Atentu, atentu!

Leganto de la Biblio, lernu Esperanton!
El Esperantaj rimarkoj pri la Biblio.

Francisko Azorin.

NI PRESADAS
CION POR ĈIUJ

DE LA NEGOCKARTO
AL LIBRO

WE PRINT EVERYTHING
FOR EVERYBODY

FROM A BUSINESS CARD
TO A BOOK

In English or in Esperanto

ESPERANTO
PUBLISHING HOUSE

1018 W. LINCOLN AVE. PHONE MI. 5-8477
Milwaukee 15, Wis., U. S. A.

ĈU ISRAELO SOLVOS SIAN PROBLEMON?

En la "Saturday Evening Post" de la 20a de Aŭgusto, 1949, ni legas artikolon, sub la supra titolo, pri la sekvanta interesa rimarko.

"Israelo probas unuigi pli ol kvindek naciecojn en unu nacion. Ne depost la Turo de Babelo la Sankta Lando aŭdis tiom da lingvoj. En omnibuso de la haveno de Haifa al kampo de enmigrantoj nord-afrikano antaŭ nelonge parolis al kunvojaĝanto en franca lingvo pri la beleco de la kamparo. Lia kunvojaĝanto, elmigranto de Bulgarujo, demandis sian najbaron, ĉeho, por traduko. La ĉeho direktis la klarigon al proksima aŭstro, kiu tradukis la diron de la anua kunvojaĝanto en germanan lingvon. La multlingva omnibus-veturisto do klarigis la aferon en fluanta juda lingvo, dum la anua parolanto demandis france: "Kion li diris?"

"CAN ISRAEL SOLVE ITS PROBLEMS"

In the Saturday Evening Post of August 20, 1949, we read in an article under the above heading, the following interesting remarks. "Israel is trying to amalgamate more than fifty nationalities into one new nation. Not since the Tower of Babel has the Holy Land heard so many tongues. On a bus from Haifa Harbor to an immigrant camp, a North African recently addressed a companion in French on the beauties of the countryside. His companion, a refugee from Bulgaria, asked his neighbor, a Czech, to translate. The Czech referred the matter to a nearby Austrian, who turned the first passenger's comment into German. The polylingual bus driver thereupon explained the matter in fluent Yiddish while the original speaker demanded in French, "What did he say?"

ĴURO DE LOJALECO

(Pledge of Allegiance)

Mi juras lojalecon al la Standardo de Usono kaj al la Respubliko kiun ĝi simbologas. Unu nacio nedividebla kun libereco kaj justeco por ĉiuj.

Mi ankaŭ juras lojalecon al la Verda Standardo, la simbolo de monduoneco, de la rajto al mondciĵitaneco kaj de homarfrateco per interkompreno, kun libereco kaj justeco por ĉiuj.

EL OPERO "HALKA"

(Kanto el la plej fama polnacia opero)

Superflugi volus mi kun alaŭdeto,
Flirti en aero kiel hirundeto,
Naĝi kun fiŝeto en torento klara
Al vi, Janko kara!
Car mi nek fiŝeto sur Vistula fundo,
Nek mi alaŭdeto estas, nek hirundo,
Nur al mi kantetas vento la montara:
Venos Janko kara!
Se mi super fonto, kiel stel' radia,
Min speguli povus en animo via!
Kiel vaga lumo, kiu flamas pale,
Se al vi ekbrilus mia larm' kristale!
Car mi nek steleto en la font' brilanta,
Nek mi estas kampo lumo la vaganta,
Fluas do sur roso mia plend' sen fino:
Ve, al vi, knabino!

A TESTIMONIAL LETTER

THE NATIONAL BANK
OF EDGERTON

Edgerton, Wisconsin

October 28, 1949

Paul T. Schulze
Cashier

Mr. Stan A. Klukowski
Milwaukee 7, Wisconsin

Dear Stan:

In speaking with the members of our Rotary Club, your address was certainly mighty well received and appreciated by all. Many have indicated that an address of this kind exemplifies the principles of Rotary and it was very well delivered. I am sure that it will set all of us thinking along this line. It gave us a picture that we never had before and I think you are doing an outstanding work of pioneering.

We want to thank you very much for coming to us and I wish you lots of luck and success.

Sincerely,
(Signed) Paul T. Schulze

P. S. I will be glad to pass along your name to other clubs who may be looking for a speaker, as I believe they should all hear your message.

SUPERA STAL-PRODUKTA KORPORACIO

FABRIKOSTOJ DE

PATRICARO KAJ STALFABRIKAJOJ

(Manufacturers of Die Sets and Steel Fabrications)

SUPERIOR STEEL PRODUCTS CORP.

2754 South 19th St.

Milwaukee 7, Wis., U. S. A.

CASIMIR JANISZEWSKI

KAZIMIRO JANISEVSKI

President

Prezidanto

Esperanto Linguaphone Home Study Courses

You can learn the universally accepted and used world language, ESPERANTO, or any of the national languages listed below, by the world-renowned Linguaphone Ear-Eye Method. Order through the Interlanguage foundation

Esperanto	Russian	Greek	Persian
Italian	Malay	Swedish	German
Latin	Finnish	Hebrew	Dutch
Polish	Arabic	Bengali	Spanish
Chinese	French	Norwegian	Hindustani
Irish	Japanese	Czech	Afrikaans
English	Portuguese	Hausa	Efik

The complete Esperanto course, consisting of fifteen double-faced ten inch records, with the text printed in separate booklets, is \$50.

Members of our organization and teachers will receive special consideration. Write to the —

Interlanguage Foundation, Inc.

1018 W. LINCOLN AVE.

MILWAUKEE 15, WIS.

SEND CARE PACKAGES TO NEEDY PEOPLE

IN WAR DEVASTATED COUNTRIES

People in America who are able and willing to share their good fortune with those who are less fortunate in other parts of the world, can do so in a most convenient way, by sending CARE food packages to needy people in war devastated countries of Europe, and to Israel, which also had its share of struggle and suffering. To those of our readers in America who do not have relatives overseas and would like to send a CARE package to some needy people in any country served by CARE, we would be happy to furnish names and addresses of such deserving people in any country they would like to help in this manner. You can send your gift packages through your local CARE office (in Milwaukee at 125 E. Wells Street. Harold Gauer, Director) or by sending your order directly to: Care, New York, N. Y.

LEGENDO PRI LA POTENCO

—Diru al mi, paĉjo, kial la suno ne falas malsupren?

La patro konfuziĝis, ĉar li mem ne sciis, kial la suno ne falas kaj punis la filon tial, ke li lin konfuzis.

La infano ektimis la koleron de la patro kaj neniam plu demandis la patron nek kial la suno ne falas, nek pri multaj aliaj objektoj, kiujn li tamen soifis scii. Tiu ĉi infano neniam fariĝis viro, malgraŭ tio, ke ĝi vivas en la mondo milojn da jaroj.

La infano restis malsaĝa kaj malsprita ĝis nun.

WARM RECEPTION

(Continued from page 1)

There were also cheers and applause when the Mayor spoke of his "warmth of affection" for the blind—about 50 attended the congress—and said that during 15 years he had been closely associated with a local society dealing with the welfare of the blind. (Esperanto textbooks and other literature, as well as a periodical are available for the blind in braille.—Ed.)

The Mayor expressed pleasure at finding that worship formed part of the program of the Congress.

"Without it," he concluded, "your efforts, which I know to be great, would be less effective."

Some of the world's leading educators and scientists, as well as representatives of governments, business, finance and industry, participated in this annual world gathering.

It was the 34th Universal Esperanto Congress since the introduction of the international language—the 10th of which was held in Washington, D. C., in 1910—and the 3rd since the end of World War II.

* * *

We shall strive hard during the next 2-3 years to bring this world Congress to the U.S.A., again, and to Milwaukee. Much will depend on the interest shown in this regard by the civic, business and education leaders of our city, state and country.

As Mr. Malmgren declared in Bourne-mouth: "Esperanto has not much money but it has another capital—idealism and faith in humanity."

RECENZOJ

ESPERANTOLOGIO

Kiel oni povas skribi recenzojn pri grandaj aferoj, pri valoregaj verkoj, tre alte sciencaj kaj bonege preparitaj, se tiuj samtempe troviĝas tiel teknikaj, ke oni sentas malfacilecon reteni la kapon sur la surfaco? Mi do ripetas: Kiel recenzi, nesciante la arton, kaj sentante la neeblecon por atingi la saman altan nivelon, nur povante suprenrigardi el la profundo.— Sed ĉiam serĉante, mi fine trovis elirvojn kaj povis ekvideti, de tempo al tempo, lumon surmonte, t.e., lumon de komprenebleco, kaj pri tio mi povas iom paroli.

Unue, **ESPERANTOLOGIO** sendube estas ne nur la plej grava, sed je la vidpunkto de la propagando, la plej impona pravigaĵo por la ekzisto de Esperanto ĝis nun aperinta. Neniam plu oni sentos, ke io estas ankoraŭ bezonata por pravigi Esperanton en la okuloj de la mondo. Trarigardu nur la imponajn nomojn de la Red. Kom. Tio, per si mem, metas nian Aferon por ĉiam samnivele kun la t.n. naturaj lingvoj! Tiu eldiro certe estas plene pravigita per la bonega enkonduko de D-ro Paul Neergaard, la Cefredaktoro. La lingvouzo, angle kaj esperante, estas senkompara.—Iom pri la enhavo: La unua artikolo de V. Setala: Lingva Esprimkapablo kiel funkcio de la Vorttrezoro, estas iom timiga por la pli multaj, sed eĉ pro tio, instigas al pli ol superflua legado. Estas mia konvinko ke, se oni diligente legos du aŭ eble trifoje, la rezulto certe estos kontentiga.

La plej alloga—laŭ propra vidpunkto, estas la artikolo de G. Waringhien: La Akuzativo en Esperanto.

Kvankam "el teoria kaj interlingvistika vidpunkto," la finrezultado sendube montras ĝeneralajn principojn, pri kiuj oni povas fari definitivajn konkludojn—ne plu apriorajn, sed nepre aposteriorajn, ĉar Waringhien prezentas al ni firman bazon, montrante la akuzativon en klara konturo, kune kun certajn avantaĝojn, kiuj estas percepteblaj en la "solideco de l'penso, kaj de delikateco en la stilo." Nur per la Akuzativo oni "celas esprimi, kaj ne nur babili."

La Artikolo de Reiersl kaj Marble prezentas tre interesajn komparaĵojn de la vortformado inter Esperanto kaj la Angla, en brila diskuto, sed ŝajnas finiĝi sen resuma konkludo.

Pri la lasta, ŝajnas, ke oni intence ĝin tiel metis pro sia grava pozicio en la studo de la diveno de Esperanto Vortoj—Ne nur tre instruiga, sed ja tenos la interesecon de la leganto ĝis la fino.

Nur la ricevo de **ESPERANTOLOGIO** havis grandan efikon. La unuaj pensoj, kiuj mense trafugis, avide rigardante la eksterajn, estis, ke

NUN NI MATURIGAS!

Elkopo.

PRI PREDIKOJ

Bona prediko estas celata al la koro kaj la menso . . .

ABOUT SERMONS

A good sermon is aimed at both the heart and the head . . .

ANONCETOJ

ESPERANTAJ POSTKARTOJ

Ni sendos al ĉiuj Esperantistoj ĉien, kvar belajn naturkolorajn bildpostkartojn de nia urbo k de kolegio Beloit, aŭ unu postkarto kun himno esperantista "La Espero" (muziknotoj k vortoj) kontraŭ unu respondkuponon. Ĉiuj kune kontraŭ du respondkuponoj aŭ egalvaloro en usonaj p. m., aŭ mono en Ameriko. Skribu al: Usona Revuo, 1018 W. Lincoln Ave., Milwaukee 15, Wis., U. S. A.

ESPERANTO PINS for ties and lapels; special pins for ladies. The tie pins are 25c—the others 40c. Include postage for mailing. We also have Esperanto flags priced from \$3.50 to \$10.00.

Interlanguage Foundation, Inc.

1018-20 W. Lincoln Ave.

Milwaukee 15, Wis.

ESPERANTAJ KRAVATOJ

Portu Esperanteverdan kravaton, speciale dum viaj kunvenoj por montri la koloron de Espero. Afrankite unu dolaron. TexArt Products, 1762 Boston Post Road, Milford, Conn.

GASTO EL SVEDUJO

Ne esprimeblan ĝojon kaŭzis al ni la jena letero ricevita sub la dato de septembro 2-a kaj ĉio kio sekvis pro ĝi:

Estimata s-ro Klukowski:

Mi devas esprimi al vi mian grandan surprizon leginte en la loka gazeto anglalingva "La Tempo" (The Times) pri la Esperanta gazeto eldonita en Milwaukee. Mi estas Svedo kaj venis al Milwaukee en Februaro, 1949, kaj laboras dum kelka tempo en fabriko de Nordberg Mfg. Co. Venontan decembron mi devas reveni al Svedujo, ĉar mia familio restas tie . . .

Se eble, mi volas aboni vian gazeton kaj per tio mi intencas montri al la dubaj personoj en mia hejmalando ke nia kara lingvo estas ankaŭ akceptita kaj uzata en Usono. Mi do petas vin sendi al mi informojn.

Via fidela

Johano Broman

2920 S. Mabbet Avenue,
Milwaukee 7, Wis.

Bondio! La adreso montras, ke la skribanto loĝas en nia najbareco, proksime, tre proksime de loĝejo de via redaktoro. Pro tio, ke redaktoro kune kun d-ro Nowak devis tiam vorveturi al Madison, ŝtatkapitolo, li komisiis sian sekretarion tuj respondi al nia Sveda samideano pri tio, dankante lin por la letero. Tamen post nia reveno ni telefonis al s-ano Broman kaj invitis lin al nia hejmo. Li venis vesperon de la septembro 12-a. Ne decas, ke ni pli skribu pri la okazo. Ni nur povas kaj volas diri, ke ni pasigis kune kun nia ŝatata gasto vere plezuregan, gajan kaj feliĉan vesperon. Dum la sekvantaj vesperoj nia kara Sveda gasto vizitis niajn oficejojn, presejon kaj eldonejon. Dimanĉon vespere, la 18-an de septembro, s-ano Broman akompanis nin al la centro de Baha-istoj, kiuj invitis la redaktoron prelegi pri "la mondlingva problemo kaj ĝia solvo per la lingvo internacia."